

GR15 – Fanlo-Buesa: Bosc de la Pardina del Señor (Aragó)

Dates: 24, 25 i 26 d'octubre de 2016

Hores totals: 8,17 Km: 16,30 Desnivell: +651 -922

Participants (6): Joan Gassol, Montse León, Toni Coll, Pili Inostroza, Joan Marquès, Lluís Díaz.

Pugem amb els cotxes per Lleida i Barbastro fins Ligüerre de Cinca, on ens desviem per tal de travessar la comarca de la Fueva i pujar per una pista fins Muro de Roda, interessant conjunt medieval amb una bona panoràmica sobre la vall i l'embassament de Mediano. Malauradament, els núvols amenaçadors i la pluja intermitent ens amaguen el massís del Mont Perdut que diuen es veu.

Muro de Roda

Buesa

Continuem per Ainsa i Boltaña i poc abans de Broto anem a la dreta fins Buesa, on tenim allotjament reservat. És un poblet que viu del turisme i que domina la vall del riu Ara. Dimarts 25 de bon matí pugem per carretera fins Fanlo, a 1.438 metres d'alçada, i prenem el GR15 de baixada. Ens envolta un bosc humit i caducifoli que ha fet famós aquest indret, sobretot a la tardor.

Faigs, bedolls, roures, avellaners i altres espècies arbòries barrejades, totes de fulles acolorides en diverses tonalitats, des del groc viu i el taronja encès, fins el marró i el verd dels avets, conformen una simfonia de colors que ha estat definida com una 'paleta de pintor'. Com que la distància a recórrer és curta i tenim tota la jornada, ens prenem el relliscós sender amb calma, dedicant molta estona a intentar captar amb la càmera la bellesa dels indrets. Un primera baixada ens porta a creuar el barranc del riu Chate; tot el dia anirem pujant i

baixant amb moderació, creuant barranc laterals que porten aigua formant boniques cascades. Les ruïnes de la Pardina, edificis abandonats que demostren un antic aprofitament del bosc ara abandonat, són un bon lloc per fer un mos. El cel continua amenaçador, durant la nit ha plogut i ara hem d'acabar ràpid i treure les capelines. Per sort, la pluja és escassa i intermitent.

Aquest GR15 està qualificat com a Sender Turístic per les autoritats aragoneses, el trobem molt ben marcat i senyalitzat amb pals indicadors i balises. Hi han algunes velles edificacions malmeses per l'abandó. Eren altres temps quan aquesta gran massa vegetal era habitada i explotada per treure els minsos recursos que avui en dia han esdevingut no rendibles.

Bastant més avall el bosc s'aclareix, creuem alguna pista i comencem a veure signes de poblament. El roures encara verds i el pins predominen mentre les espècies caducifòlies queden en minoria. Fem una altra aturada per menjar. El sol trenca els núvols i arribarem a Buesa amb una bona sensació i les targetes de les càmeres plenes d'imatges per al record.

Dimecres, ja de tornada, parem unes hores una altra vegada a Ligüerre de Cinca per tal de fer el curt Congost d'Entremón, espectacular paisatge on el riu Cinca ha tallat alts espadats en la roca calcària, ja descrit per altres companys en aquesta web al juliol del 2015.

Congost d'Entremón

Embassament de Mediano

El GR1 hi passa durant 3 km fins la presa i l'embassament de Mediano, que la sequera ha deixat en un estat lamentable. El massís de les Tres Sorores és ara visible entre núvols i guarnit amb les primeres neus d'aquesta càlida tardor.

